

sen (f.eks. vold og røveri), alene skal behandles som nævningesager, hvis disse andre lovovertrædelser ved en isoleret pådømmelse — dvs. ved en pådømmelse under ét uden samtidig pådømmelse af de lovovertrædelser, som er omfattet af undtagelsesbestemmelsen — skulle behandles under medvirken af nævninger i medfør af stk. 4. Forslaget indebærer f.eks., at en sag, der vedrører omfattende bedragerier efter straffelovens § 279, jf. § 286 (som er omfattet af undtagelsen fra nævningebehandling), og samtidig vedrører et eller flere voldsforhold, som efter en isoleret bedømmelse ikke vil skulle behandles under medvirken af nævninger efter reglerne i stk. 4, fremover ikke skal behandles som nævningesag, selv om der bliver spørgsmål om en samlet straf på mindst 4 års fængsel.

Som konsekvens af, at den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 923 ikke foreslås videreført, jf. bemærkningerne til forslaget til retsplejelovens § 687, er henvisningen hertil ikke medtaget i forslaget til stk. 5, nr. 2, der i øvrigt med en konsekvensændring svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 687, stk. 3, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9.3.5 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 687

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 687 vedrører behandling af nævningesager ved landsretten som første instans. Indholdet af denne bestemmelse foreslås ophævet som følge af forslaget om, at alle straffesager skal behandles ved byretten som første instans, jf. herved forslaget til retsplejelovens § 686. Reglerne om nævningernes medvirken i ankesager ved landsretten findes i forslaget til retsplejelovens § 689, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 115).

Der foreslås indsat en ny bestemmelse i retsplejelovens § 687 om fravalg af nævningebehandling.

Efter *stk. 1* kan tiltalte i en sag, der efter forslaget til retsplejelovens § 686 skal behandles under medvirken af nævninger, som udgangspunkt vælge, at sagen i stedet behandles som domsmandssag. Bestemmelsen giver mulighed for, at en sag, der ellers skulle behandles som nævningesag, fordi tiltalte nægter sig skyldig, i stedet kan behandles som domsmandssag.

Efter *stk. 2* skal beslutningen om fravalg af nævningebehandling meddeles skriftligt til retten. Det skal fremgå af meddelelsen, at tiltalte har haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet med sin forsvarer forud for beslutningen. Hvis tiltalte ikke selv har valgt en forsvarer, skal retten beskikke en forsvarer for tiltalte, inden beslutningen om fravalg af nævningebehandling. Tiltalte kan også meddele sin beslutning i et retsmøde,

således at beslutningen tilføres retsbogen, herunder at tiltalte har haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet med sin forsvarer, inden beslutningen blev truffet. Beslutningen kan også træffes, inden tiltale rejses, f.eks. i forbindelse med en indenretlig afhøring. Beslutningen skal som udgangspunkt træffes senest 14 dage efter, at anklageskriftet er forkyndt for tiltalte. Fristen kan forlænges efter anmodning fra anklagemyndigheden eller tiltalte, hvilket der f.eks. vil kunne være behov for i større sager med en række tiltalte, hvor de tiltalte og deres forsvarere har behov for yderligere drøftelser om eventuelt fravalg af nævningebehandling. Retten er ikke afskåret fra at beramme hovedforhandlingen inden fristens udløb. Det forudsættes, at tiltalte senest i forbindelse med forkyndelse af anklageskriftet gøres bekendt med adgangen til at træffe beslutning om fravalg af nævningebehandling.

Tiltaltes fravalg af nævningebehandling forudsætter efter bestemmelsen som anført, at tiltalte har haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet med sin forsvarer. På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at tiltalte til gengæld ikke skal kunne trække sin beslutning om fravalg tilbage, når den er meddelt retten. Sagen kan dog også behandles som tilståelsessag, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. forslaget til retsplejelovens § 831, der viderefører retsplejelovens § 922 (lovforslagets § 1, nr. 132).

Bestemmelsen vil også omfatte de sager, der i dag kan fremmes efter retsplejelovens § 923 om muligheden for at lade domsmænd medvirke ved behandlingen af en sag, hvor der bliver spørgsmål om anvendelse af dom til anbringelse i institution eller forvaring (jf. straffelovens §§ 68 og 70), hvis tiltalte aflægger tilståelse og samtykker i, at sagen behandles som domsmandssag i stedet for som nævningesag efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 687, stk. 2, nr. 2. Forslaget til retsplejelovens § 687 om fravalg af nævningebehandling vil således overflødig gøre retsplejelovens § 923, der derfor foreslås ophævet, jf. i øvrigt forslaget til retsplejelovens kapitel 76 (lovforslagets § 1, nr. 132).

Tiltaltes afkald på nævningebehandling har efter forslaget også virkning for behandling af en eventuel anke. Der skal således i givet fald ikke medvirke nævninger under behandling af en anke vedrørende beviserne for tiltaltes skyld (bevisanke). En sådan anke skal i stedet behandles under medvirken af domsmænd, jf. herved forslaget til retsplejelovens § 689, stk. 3, nr. 2 (lovforslagets § 1, nr. 115).

Stk. 4 vedrører den situation, at en straffesag vedrører flere tiltalte, dvs. at der skal ske samtidig forfølgning mod flere personer som delagtige i én eller flere